

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 27.

Det Nya
Becko=bladet.

Lördagen, den 31 December, 1763.

Slutet af Jule-Tankar.

Gud har sändt i werlden sin Son, Jesum, til at wälsigna eder, at hwar och en af eder skulle sig omwända från sin ondskä. Uter et utmärkt ändemål, hwarföre Jesus blifwet sänd i werlden; et ändemål, som tages för afsjordt, om wälsignelsen skal äga rum: ja, närmare efter Apostelens uttryck, en nödwändig omständighet, et medel, som förbehålles. Ty det borde läsas: Gud har sändt honom, nämligen sin Son, Jesum, som wälsignar eder, i det han omwänder hwar och en af eder, som ej på hårdnackat sätt emotstår, ifrån sin ondskä.

Det war et gammalt Evangelium, at Messias skulle frälsta sit folk ifrån des synder, jag menar både från syndastraffet, syndaskulden, och syndawäldet. Paulus lånar helf orden af Esaias, då han säger uti Rom. 11: 26. Af Zion skal den Komma, som fria skal, och af wän-

wända ogudagtigheten ifrån Jacob. Ehuru gammal och hugnelig denna läran är, wil doch fört och blod swärligen fördraga hånne hel och hällen. Hwar och en wil blifwa wälsignad; men hwar och en wil just icke wända sig ifrån sin ondskå. Det låter ljustigt, at höra synderna förlåtas; men at syndawanan tillika bör aflåggas, och den gamla människjan aflåddas, klingar icke så wäl i brat. Det är likwist en ostridig samning, enligt med Guds Ord, enligt med Christna Religionens hufwud = affigter. Låt om of öfwerlygas här om, och lägga saken på hjertat. Huru lyda till en början Propheetiorna?

Det försåkras på flera ställen, at, som Messias skulle sija och rensa Lewi söner, och sätta dem i stånd, at ofra spisoffer uti rättfärdighet; så skulle wisseligen mycket folk och Hedningar, i nya förbundet, söka Herren, för at lära des wägar, och wandra på des stigar, Es. 2: 2, 3. Mich. 4: 1, 2. Ja, Gud skulle på den tiden gifwa sin Lag uti deras hjertan, Jer. 31: 33.

Hela nya Testamentet talar om et lika ändemål. Johannes Döparen war ju sånd, at lik som med fingret utmärka Messias; men hwad ingång hade han? I Matth. 3: 2. läse wi: gder bättring; och Christus drifwer allestädes samma ämne. Se wi på des hårliga bergsprädikan, uptagen i Matth. 5, 6 och 7 Capitel; så börjar han wäl med trösteliga utrop,
och

och idel saligheter. Men hwilke äro de, som han sällar och wälsignar? Inge andre, än andeligen fattige, saktmodige, renhertade och fridsame själar. Ja, på det intet mistag måtte i så ömt ärende finna rum; så friar han lagen ifrån Judarnes tränga uttydningar, och lägger dem för ögonen en gudomelig sedolära. Samma göra och Apostlarne i deras skrifwelser: allesamman yrka på helgelsen. Christus gaf sig sjelf ut för oss, säger Paulus, på det han skulle förlossa oss ifrån all orärfärdighet, och rena oss sig i sjelf et folk til egendom, hwilket sig om goda gerningar besitar, Tit. 2: 14. Ser, huru Apostelen förbinder tron och gerningar, Lag och Evangelium. In Johannes då? Hwar och en, säger han, som hawer detta hopp, han renar sig; och i weten, at fördenskul uppenbarades Guds Son, at han skulle nederflå djefwulens gerningar, I Joh. 3: 3, 5, 8.

Hwad skriften så tydeligen lärer, rimar sig oförnekneligen med flera styrkande skäl. Huru lefde människjorna wid Christi födelse? De lägo ju nedsänkta uti djupaste fördärf. Om Hedningarne, det är större delen af werlden, läse wi en hiskelig måtning i Rom. 1 Capitel. Hwad Judarne angår, eller den uplystare hopen; så witnar Apostelen Petrus, at de hade förslitet sit lefwerne efter Hedningarnes wilje, wandrandes i lössagtighet, i begärelse, i dryckenskap, i träfferi, i swalg, och i grufwelig

afguda = dyrkan, 1 Pet. 4: 3. Sändes då Frälsaren endast at blota för synden, eller tillika för at omvända syndare? Vägge delarne måste wi bejaka, så framt icke Kristus waret en synda-tjenare; försmädelig tanke, som Paulus fördömt uti Gal. 2: 17.

Månge i vår tid söpa så om Christendomen, at sedan Kristus kommet i werlden, kan hwar och en med obekymmersambhet hwila wid Jesu dyra förtjenst, och den Högstes barmhärtighet, utan at bry sig om någon bättring. En djefla-lära! Hwarföre finne wi så mycket hot, och så mycken förbannelse, i sjelfwa nya Testamentet? Hwarföre läse wi där om både dom och ewiga plågor? Eller skal detta ej hållas för rent alswar? Kanste för hotelser utan werkan? Nej, det wore at göra Gud til ljugare. Swårt om, min Läsare, om Jesu affigt ej waret, at omvända syndare; så kunde han icke en gång ålka tron; ty hon rengör hjertan, Apostl. G. 15: 9, och werkar genom Kärleken, Gal. 5: 6. Icke heller kärlek til Gud: ty det är Kärleken, at wi hälle hans bud, 1 Joh. 5: 3.

Christina Religionen syster således hel och hälslen på helgelse; så mycket mer, som des stiftare förelyst oss med så utmärkt helig wandel, och lofwat en däremot swarande nådelsön.

Så warer då Jesu efterföljare, alle j, som wiljen hemta någon frukt af des ankomst i werlden! Kastet med gamla året gamla människan bort, och fatter en gång et fast upåt, at wandra uti et

et nytt lefwerne. Det är icke nog, at wälsignelsen går eder annars ur hånden: huru skole wi undfly, om wi en sådan salighet icke agte?

Swad nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgska Wexel-riset.

Onsdagen, den 28 December,

Amsterdam	-	81½	M:t R:mt.
Hamburg	-	85	enkelt usf. M:t R:mt.

Inkommen är Skepparen John Mackandy ifrån Portsoj med barlast.

Korta lärda Nyheter.

Stockholm. Uti Swenske Mercurius, November månad, läser man utom annat 6 Oder af Horatius, til större delen wäl och lyckeligen förswenskade: jag wil til et prof inrycka den lilla täcka Oden, under No 30. första boken.

Du, som öfwar hjertan råder,
Kom, Gudinna, ur din högd!
Kom i qwäll och gör i nåder
Min Glyccera fäll och nögd!

DD 3

Lille

Lilla Guden med dig följ!
 Skämt, och lekar och behag
 Hännens tjäll med någon hölje,
 Och uplifve rätt vårt lag!

Kan jag väl förbigå samtalet mellan Hora-
 tius och Lydia, ur 3 bok. Ode 9?

Hor. Då du mig ansåg med behag,
 Då än min kärlek hos dig rådde,
 Och andras suckar du försmådde;
 War Kongen mindre säll än jag.

Lyd. Så länge du mig trogen war,
 Och Ehloris ej dit hjerta böjde,
 Min stilla lycka mig förnöjde,
 Och gaf mig idel glada dar.

Hor. Nu är jag blifwen Ehloris slaf.
 Des ögon se, des sång at höra,
 Se, det är nu mit enda göra:
 Jag älskar hånne til min graf.

Lyd. Jag hysar lika kärleks glöd
 För Damon, som mig hjertat gifwet:
 Vår kärlek har gemensam blifwet,
 Och trådsfar nu båd lif och död.

Hor. Än om den eld, jag för dig byst,
 Ur affan åter skull upläga,
 Och du ännu en gång fick ägä
 Et hjerta, som åt Ehloris myst?

Lyd. Jag skulle gerna glömma då
 Allt hwad hos Damon mig behagat,
 Allt hwad hos dig jag öfverflagat,
 Och glad med dig i döden gå.

Rät

Rättelser.

Wid Epigrammerna öfwer framledne Hof-
 Cancelleren och Riddaren, Herr O. von Dalin,
 förfärdigade i hastighet, har jag funnet följande
 ändringar tjenliga. Det sistia uti No 23
 gifwes kan hända bättre således:

Nuper iners oculis Boreas sensuque ca-
 rebat;

Sitque Dalin, inquit, mox oculatus ero.
 Ecce, Dalin obiit; conduntur lumina
 centum:

Luce caret Boreas, et Cynosura sua.

Wid de förre uti No 22 läses på sina stäl-
 len så:

EPIGR. II.

Qui didicit vitam docuitque, hic finiit
 illam,

Ante diem: quis jam scribet, ADOL-
 PHE, Tuam?

EPIGR. IV.

Sidus Hyperboreum, fatuos quod dispu-
 lit ignes,

Occidit; et reditum secula forte negant.

EPIGR. V.

Ipsè Pater, Genius, Judex et Regula Vatum,
 Quodque premit nomen nomina tan-
 ta, Dalin;

Qui tot Patricios

Det

Det tredje Epigrammet kunde ock utan skada fördelas i 2 disticha.

Uti N:o 26, s. 205, r. 6, står samma, läs den sammes.

Små Kyrko-tidningar.

Den 23 dennes utnåmndes följande förtjente Män til Prostar, nämligen Mathes. Lectorn här wid Gymnasium, Herr Magister Lorens Jul. Kullin, Kyrkoherden uti Serdråga, Herr Petrus Warenius, och Kyrkoherden uti Söndrum, Herr Jacob Comenius.

Rundgörelser.

Pränumeration på Götheborgska Becko-bladet blifwer hädanefter, som i år, 12 Dal. R:mt, eller 4 Dal. S:mt. Icke skal coursen stiga så märkeltigen på, som uti mit Becko-blad.

Nästkommande Tisdag uppföres åter en concert af Herr Dijkman, som spelar då Solo på Violin, Fleute-traversiere och Clavecin: Resten kan läsas i Becko-bladet N:o 25.

Uti meubel-boden finnes en ny quadrant, och tilhörigheter, til salu.

Tjugonde dragningen för Hospitalet sinkar ännu: det är, hon uppfjutes til et annat tids-hvarf, och en dag, som ingen wägar än utslätta.

